

ÎNCHEIERE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎI „Manea Chiril”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Gospodăria
Comunală din satul Țarigrad” către ÎI „Manea Chiril” cu privire la încasarea datoriei
pentru consumul de apă și a prejudiciului pentru consumul fraudulos de apă,
împotriva deciziei din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de ÎI „Manea Chiril” și menținută hotărârea din 13 august 2019
a Judecătoria Drochia, sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 21 februarie 2019, ÎM „Gospodăria Comunală din s. Țarigrad” a depus cerere
de chemare în judecată împotriva lui ÎI „Manea Chiril” privind încasarea datoriei la
consumul de apă și a prejudiciului pentru consumul fraudulos de apă.

În motivarea acțiunii a indicat că, relațiile între ÎM „Gospodăria Comunală din s.
Țarigrad” și ÎI „Manea Chiril” sînt reglementate prin prisma contractului pentru
livrarea apei nr.2098 din data de 07.12.2017.

În conformitate cu acest contract, ÎM „Gospodăria Comunală din s.Țarigrad”
acordă serviciile de alimentare cu apă potabilă către ÎI „Manea Chiril”.

Prin înștiințarea nr.01 din 31.01.2018, nr.02 din 09.02.2018, nr.19 din
22.10.2018, pârâtei ÎI „Manea Chiril”, i-a fost adus la cunoștință despre faptul că, are
obligațiunea de a achita datoria pentru apa consumată, iar în caz de neachitare a
datoriei va fi sistată prestarea serviciului de aprovizionare cu apă, însă de către ea a
fost ignorată această somație.

Pârâtei, lunar, i-au fost expediate avizuri de plată în care se indică tariful lunar al
costului serviciilor prestate și datoria acumulată pentru perioada anterioară.

Din cauza neachitării îndelungate de către pârâtă a serviciilor acordate s-a format
datoria din iulie 2017 până în prezent în mărime de 4 180 de lei. La reclamația privind
achitarea benevolă a datoriei aceasta nu a reacționat.

În urma controlului s-a depistat și consumul fraudulos prin bransament ilegal
după deconectarea apei potabile și în rezultat a fost efectuat calculul pentru consumul

fraudulos pentru o perioadă de 82 de zile, conform Legii nr.303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare și Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrare al ANRE nr.271/2015 din 16.12.2015, suma fiind calculată în mărime de 23 140 de lei.

Astfel, reclamanta a solicitat încasarea de la ÎI „Manea Chiril” a datoriei în sumă de 27 320 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 13 august 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, s-a admis acțiunea înaintată de ÎM „Gospodăria Comunală din s.Țarigrad” împotriva ÎI „Manea Chiril” privind încasarea sumei.

S-a încasat de la ÎI „Manea Chiril” în beneficiul ÎM „Gospodăria Comunală din s.Țarigrad” suma de 27 320 de lei și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat achitată de către reclamantă la înaintarea acțiunii în mărime de 819,60 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 000 de lei, iar în total suma de 30 139,60 de lei.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 15 august 2019, ÎI „Manea Chiril” a contestat hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 13 august 2019 cu apel, solicitând casarea integrală a acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă.

Prin decizia din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, instanța de fond just a examinat cauza și a apreciat probele prezentate la materialele cauzei cu admiterea acțiunii înaintate de ÎM „Gospodăria Comunală din s.Țarigrad” împotriva ÎI „Manea Chiril” privind încasarea datoriei la consumul de apă și a prejudiciului pentru consumul fraudulos de apă în mărime totală de 27 320 de lei, ca fiind întemeiată.

Materialele speței denotă că, la 07 decembrie 2017, între ÎM „Gospodăria Comunală din s. Țarigrad” și ÎI „Manea Chiril”, a fost încheiat contractul nr.2098 pentru furnizarea apei potabile.

ÎI „Manea Chiril” nu a achitat plata pentru serviciile prestate de ÎM „Gospodăria Comunală din s. Țarigrad” din luna iulie 2017 până în prezent, astfel formându-se o datorie în sumă de 4 180 de lei, care, conform extrasului din contul nr.2098, nu a fost achitată până în prezent.

Potrivit extrasului din contul nr.2098, anexat la materialele dosarului, datoria pentru neachitarea serviciilor de alimentare cu apă potabilă din luna iulie 2017 până în prezent constituie suma de 4 180 de lei, iar furnizorul de apă era în drept să sisteze alimentarea cu apă și să solicite achitarea datoriilor.

De fapt acest lucru s-a întâmplat la 20 septembrie 2018, când a fost întocmit actul de sistare a prestării serviciilor de aprovizionare cu apă la agentul economic ÎI „Manea Chiril”.

Totodată, după cum rezultă din materialele cauzei civile, ÎI „Manea Chiril”, fiindu-i sistată aprovizionarea cu apă, în aceeași zi s-a conectat neautorizat la alimentația cu apă, fapt stabilit prin actul din 21 septembrie 2018, întocmit de comisia formată de ÎM „Gospodăria Comunală din s.Țarigrad”.

Tot, ÎM „Gospodăria Comunală din s.Țarigrad”, la 24 septembrie 2018, a întocmit actul de depistare a consumului fraudulos a apei de către ÎI „Manea Chiril”, care a continuat să persiste în continuare până la depunerea acțiunii în judecată, inclusiv.

La 22.05.2020, ÎI „Manea Chiril” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, iar cele pe care instanța de fond și instanța de apel le-au considerat elucidate, nu se probează prin probe veridice și suficiente. Mai mult ca atât, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de apelat și a luat doar partea ÎM „Gospodăria Comunală din s. Țarigrad”.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 13 februarie 2020 și comunicată participanților la proces la 18 martie 2020 (f. d. 145), iar recursul, fiind recepționat la 23.03.2020 (f. d. 147) a fost declarat la 22 mai 2020. Astfel, se constată că întreprinderea-recurentă s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către ÎI „Manea Chiril”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea

eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de ÎI „Manea Chiril”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factive ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către ÎI „Manea Chiril”.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către ÎI „Manea Chiril”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru